U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **H. Q. T.**, zastoupený JUDr. Petrem Práglem, advokátem, se sídlem Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6, zastavil řízení o žalobě žalobce podané proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2002, č. j. OAM-120/VL-04-C10-2002, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že nelze zjistit místo pobytu žalobce a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci, a proto řízení podle ustanovení § 33 zákona o azylu zastavil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 6. 2005 stěžovatel namítal, že byl v řízení řádně zastoupen zvoleným zástupcem a soudu

nic nebránilo v tom, aby se při zjišťování pobytu stěžovatele obrátil na jeho zástupce. Zástupce stěžovatele však nebyl o pátrání po místě pobytu stěžovatele nikdy vyrozuměn. Podle názoru stěžovatele tedy soud nevyčerpal všechny možnosti a prostředky ke zjištění pobytu stěžovatele. Stěžovatel navrhl, aby bylo rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána předčasně.

Z obsahu spisu plyne, že stěžovatel udělil dne 1. 2. 2005 plnou moc k zastupování v řízení před krajským soudem ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného paní M. N., r. č. x zaměstnankyni O. p. p. u., se sídlem P. 1, N. P. 12. V textu této plné moci je uvedeno, že se vztahuje na všechny zastupitelné úkony v řízení, včetně nahlížení do spisu, přijímání veškerých písemností a rozhodnutí.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 první věta s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci.

Nejvyšší správní soud však ze soudního spisu zjistil, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6, proti kterému směřuje stěžovatelem podaná kasační stížnost, bylo doručeno pouze stěžovateli a JUDr. Petru Práglovi, advokátovi. Předmětné usnesení nebylo doručeno zástupkyni stěžovatele paní M. N..

JUDr. Petr Prágl, advokát, zastupoval stěžovatele v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Az 532/2003 – 19 ze dne 10. 11. 2003, na základě plné moci ze dne 18. 12. 2003.

Podle ustanovení § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu. Podle ustanovení §28 odst. 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nevyplývá-li z plné moci něco jiného, plná moc zaniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo skončeno řízení, pro něž byla udělena.

Plná moc udělená stěžovatelem JUDr. Petru Práglovi, advokátovi, dne 18. 12. 2003 podle ustanovení § 28 odst. 6 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. zanikla právní mocí rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2004, č. j. 4 Azs 165/2004 - 36, kterým bylo toto řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 11. 2003, č. j. 15 Az 532/2003 - 19, skončeno. Předmětný rozsudek Nejvyššího správního soudu nabyl právní moci dne 16. 8. 2004.

Podle ustanovení § 28 odst. 3 o. s. ř. zvolí-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci. Pokud by plná moc udělená JUDr. Petru Práglovi, advokátovi, nezanikla podle ustanovení § 28 odst. 6 o. s. ř. právní mocí rozsudku Nejvyššího správního soudu dne 16. 8. 2004, zanikla podle ustanovení § 28 odst. 3 o. s. ř. nejpozději dne 1. 2. 2005, kdy stěžovatel udělil plnou moc paní M. N.

Pokud krajský soud doručil napadené usnesení JUDr. Petru Práglovi, advokátovi, který nebyl zástupcem stěžovatele v dané věci, jde o neúčinné doručení, a proto takové doručení nemůže mít žádné právní účinky, neboť je v rozporu s ustanovením § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. Ze stejného důvodu považuje Nejvyšší správní soud za neúčinné rovněž doručení

napadeného usnesení přímo stěžovateli. V případě takto nesprávně doručeného rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k podání kasační stížnosti, neboť běh této lhůty je spojen jedině s řádným doručením.

Z výše uvedeného zcela jednoznačně plyne, že stěžovatel byl ke dni vydání napadeného usnesení zastoupen paní M. N., které však napadené usnesení nebylo doručeno. Je proto zřejmé, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6, dosud nenabylo právní moci.

Podle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, které nebylo řádně doručeno a z tohoto důvodu nenabylo právní moci, předčasná (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, zveřejněno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 281/2004).

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že kasační stížnost je předčasná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána předčasně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele uvedenými v kasační stížnosti, ani žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 3. 2005, č. j. 14 Az 63/2005 - 6, bude stěžovatel moci podat poté, kdy bude předmětné usnesení krajského soudu řádně doručeno a nabude právní moci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu